

D ů v o d y:

Knihovní věřitelé napadají rozhodnutí rekursního soudu z důvodu, že do rozvrhové podstaty nebyl pojat z vadia 17.300 Kč obmeškalous vydražitelkou složeného vedle částky 5.918 Kč 77 h i její zbytek 11.281 Kč 23 h. Rekurs jest neodůvodněný. Podle § 216 ex. ř. jest rozdělovací podstatou i vadium obmeškaleho vydražitele, pokud podle předpisu téhož zákona nebo podle dražebních podmínek patří do rozdělovací podstaty, a dovolává se řečené zákonné ustanovení § 155 ex. ř. Podle tohoto zákonného ustanovení ručí obmeškaly vydražitel vadiem za schodek nejvyššího podání, který vznikl při opětné dražbě, jehož však tu není, dále za náklady na opětnou dražbu a za všechny škody z obmeškání. Z vadia byla oběma nižšími soudy pojata částka 5.918 Kč 77 h do rozdělovací podstaty a v tomto směru není podán dovolací rekurs. Pokud se týče zbytku vadia 11.281 Kč 23 h, rozhodl rekursní soud, že se, hledíc k výhradám vymáhajících věřitelů, kteří chtějí žádati náhrady i jiných škod z obmeškání původního vydražitele, ponechává až na další u exekučního soudu a že náleží prvému soudu, by v tom směru, jakož i ohledně vybraného a nesloženého původním vydražitelem nájemného z vydraženého domu po prvním příklepu v částce 16.656 Kč 88 h učinil další opatření. Toto rozhodnutí rekursního soudu odpovídá předpisům §§ 215 a 155 ex. ř., a nemohou si tudíž rekurenti stěžovati proto, že část vadia 11.281 Kč 23 h nebyla již nyní rozdělena. Nastává tu podle § 155 ex. ř. ručení vadia za újmy, které účastníkům v § 155 druhý odstavec ex. ř. jmenovaným vzešly tím, že obmeškaly vydražitel neodvedl do exekuční podstaty nájemné z vydraženého domu, jakož i za ostatní škody z obmeškání vydražitele, v čemž zahrnuty jsou zejména ještě újmy, jež snad účastníkům byly způsobeny tím, že zatím vznikly pohledávky mající přednost před jejich pohledávkami, jakož i náklady nové dražby, které z výtěžku docíleného při opětné dražbě přikázány nebyly. Ručení to dojde vyřízení zvláštním rozvrhem zbytku vadia obmeškaly vydražitelem složeného a u exekučního soudu uloženého, jak rekursní soud správně naznačil.

Čís. 9338.

Výmaz osobně ručícího společníka komanditní společnosti z rejstříku není zcizením jeho podílu na podniku a nevyžaduje se k němu schválení věřitelského výboru a úpadkového komisaře v úpadku společníkových dědiců.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1929, R I 669/29.)

Rejstříkový soud povolil výmaz osobně ručícího společníka komanditní společnosti Heřmana F-a. K rekursu úpadkového správce v úpadku Pavla, Ervína a Kamila F-ových rekursní soud uložil komanditní společnosti, by ve lhůtě, která jí soudem rejstříkovým bude stanovena, vykážala schválení věřitelského výboru a konkursního ko-

misaře v konkurech Pavla, Ervína a Kamila F-ových k výmazu osobně ručícího společníka Heřmana F-a, jinak by po marně uplynulé lhůtě byl zápis výmazu Heřmana F-a vymazán a původní zápis obnoven. **D ů v o d y:** K výmazu Heřmana F-a schází schválení věřitelského výboru a úpadkového komisaře, ačkoli toho bylo, hledíc k předpisu § 117 k. ř. zapotřebí, ježto v podstatě jde při výmazu osobně ručícího společníka o zcizení jeho podílu na podniku. Tento nedostatek jest však odstranitelný. Není proto důvodu k zamítnutí opovědi v tomto směru, stačí, když se udělí opovídací firmě příkaz, by zjištěnou závadu odstranila. Proto bylo rekursu vyhověno jen potud, že se ukládá firmě, by ve lhůtě, kterou jí rejstříkový soud ustanoví, vykázala schválení věřitelského výboru a úpadkového komisaře v konkurech Pavla, Ervína a Kamila F-ových k výmazu osobně ručícího společníka Heřmana F-a. Nebude-li ve lhůtě stanovené výkaz podán, bude zápis výmazu Heřmana F-a vymazán a původní zápis obnoven.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Výmaz společníka Heřmana F-a, jenž zemřel 1. října 1910, z obchodního rejstříku odpovídá předpisu čl. 129 třetí odstavec a čl. 171 obch. zák., nedotýká se však nijak práv dědiců na podíl zesnulého na podniku stěžovatelky, a nelze proto přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že jde při výmazu zesnulého osobně ručícího společníka v podstatě o zcizení jeho podílu na podniku. Důsledkem toho není třeba schválení věřitelského výboru a úpadkového komisaře podle § 117 konk. ř. ke spornému výmazu.

Čís. 9339.

Je-li jako povinná strana uvedena v exekučním titulu vnucená správa (vnucený správce), lze vésti exekuci přímo proti povinnému vnucené správy jen, přešel-li závazek na povinného a bylo-li to prokázáno podle § 9 ex. ř.

Vnucený správce, spravuje nemovitost a vykonáváje právní jednání potřebná, by byla vnucená správa vykonána, nezavazuje těmito jednáními přímo povinného, nýbrž ze závazků z nich, pokud patří k výdajům správy, ručí přebytky a výtěžek její a má je krytí vnucený správce.

Nebylo-li výtěžku vůbec docíleno nebo nestačí-li ani ke krytí správních výdajů, musí hraditi výdaje vymáhající věřitel. Zda je má povinný hraditi vymáhajícímu věřiteli, musí teprve rozhodnouti exekuční soud, uvažuje účelnost a nutnost takovýchto nákladů.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1929, R I 755/29.)

Karel B. vysoudil spor proti Josefu F-ovi, vnucenému správci Jindřicha L-a o zaplacení dovozného. Na základě rozsudku vedl Karel B.